

Sydämen usko ja vanhurskas elämä Jumalan edessä

22.09.2011 Forssa, Jirmijagu Melamed

Joskus meille tulee ajatus, että Israel on huonossa tilanteessa. Että koko maailma vastustaa Israelia. Mutta jos me katsomme tilannetta eri näkökulmasta, me näemme, että Israel ei ole huonossa tilanteessa, vaan koko maailma on huonossa tilanteessa. Sen tähden olen hyvin iloinen, että Jumalalla on ihmisiä, jotka eivät kannata vihaa Israelia kohtaan. Se lohduttaa. Haluan kiittää teitä tästä rukouksesta. Kiitän Jumalaa, että on olemassa ihmisiä, jotka rukoilevat.

Meillä on tänään aiheenä usko ja vanhurskaus. Kun Aabraham oli 99 vuotias, Jumala avautui hänelle. Katsomme 1. Mooseksenkirjaa 17: 1. Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden vanha, ilmestyi Herra hänelle ja sanoi hänelle:

” Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton ”.

Tässä Sanassa on yksi merkittävä osa, jos me luemme nämä sanat heprean kielellä. Kun hepreaksi sanotaan, että Herra ilmestyi hänelle, se tarkoittaa, että Jumala tuli Aabrahamin eteen näkyvänä. Vaikka me luemme vain sanoja, me näemme Toorassa muutamia paikkoja, joissa käytetään sanaa, että Herra tulee näkyviin. Mutta kaikissa paikoissa on kirjoitettu vain sanat. Mitä se tarkoittaa, että Jumala ilmestyi?

Me luemme tekstistä, että Aabraham kuulee, mutta ei ole tarkempaa selitystä, mitä hän näkee. Vanhat juutalaiset kommentaattorit kysyivät, mitä Jumala on näyttänyt Aabrahamille. Ja juutalaiset selittävät näin: Kun Jumala näyttää jotain, Hän näyttää Messiasta.

Jos me luemme tämän tekstin uudestaan nähdäksemme tämän juutalaisen tulkinnan, että Herra ilmestyi Aabrahamille ja näytti Messiasta. Ja Jumala pyysi Aabrahamilta, että tämä vaeltaisi hänen edessään. Ja sinusta tulee Messiaan kuva. Sinusta tulee vanhurskas. Hepreaksi sana nuhteeton on tamim. Se tarkoittaa: kokonainen, ei jaettu.

Kun me katsomme 2. Kuningasten kirjaa 20: 3, jossa puhutaan Hiskiasta. Miten hän rukoilee? ” Oi Herra, muista kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi! ” Ja Hiskia itki katkerasti.

Hiskia muisti nuoruuden aikaansa, jolloin hän pyrki vanhurskauteen. Hän puhuu, että on vaeltanut uskollisesti ja palvellut Herraa ehyellä sydämellä. Jos me tutkimme tätä heprean kielen kautta, se tarkoittaa, että Hiskian sydän oli annettu kokonaan Jumalalle. Hän oli antanut sen kokonaan Jumalalle, eikä se enää kuulunut hänelle itselleen.

Raamatusta on paljon paikkoja, missä selitetään, että ihmisen sydän on paikka, missä ihminen ajattelee. Ihmisen sydämessä ovat toiveet, ajatukset ja käsitykset. Ja tässä

Hiskia-kuningas on antanut sydämensä Jumalan käteen; omat ajatuksensa ja suunnitelmansa. Mitä se tarkoittaa, että hän on antanut elämänsä Jumalalle? Käytännössä se tarkoittaa, että hän on antanut kaikki omat elämänsuunnitelmansa. Hänellä ei ollut enää mitään omaa. Hän eli vain Jumalan suunnitelman tähden.

Jumalalla on suunnitelma koko maailmalle. Tämän Jumalan käsityksen maailmasta pitää täyttää koko sydän. Silloin me näemme, että Jumalan suunnitelma siirtyy meidän sydämeemme.

Sen tähden Jumala pyytää Aabrahamia vaeltamaan hänen edessään. Hän on pyytänyt Aabrahamia lähtemään sinne, minne Jumala menee. Ja Aabraham lähti kohti Jumalan suunnitelmaa. Niin mekin voimme tehdä siksi, että Aabraham on toteuttanut Jumalan käskyjä ja suunnitelmia. Niin Toorassa on kirjoitettu, 1. Moos. 26: 5:

” Sen tähden, että Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani. ”

Kun itse olin pieni poika, opiskelin Tooraa. Opettaja kysyi, millä tavalla Aabraham on pystynyt noudattamaan käskyjä ja opetuksia, koska silloin kun Aabraham eli, ei ollut Tooraa eikä käskyjä. Aabrahamille oli annettu vain ympärileikkaus-käsky. Ja Aabraham sai Jumalalta myös käskyn jättää oma koti ja lähteä seuraamaan elävää Jumalaa. Mutta tässä jakeessa 26: 5 me luemme, että Aabraham on noudattanut käskyjä ja säädöksiä. Opettaja kysyi meiltä pojilta: Miten tämä on mahdollista?

Pienet pojat vastasivat juutalaiselle opettajalle: Ehkä Aabrahamilla oli Jumala sisällään.

Jumala eli hänen sisällään. Toora on Jumalan suunnitelma. Se ihminen, joka elää Jumalan suunnitelmassa, toteuttaa ja noudattaa kaikkia käskyjä. Koska ihmisellä ei ole enää mitään omaa. Hän elää vain Toorassa. Uudesta testamentista me näemme, että Aabraham tuli vanhurskaaksi uskon kautta. Uskon kautta hänestä tuli pyhä mies. Mitä se usko tarkoittaa?

Se tarkoittaa sitä, että me annamme koko elämämme Jumalan käsiin. Ja jos Jumala astuu sydämeemme ja elää siellä, meistä tulee vanhurskaita, koska itse Jumala on vanhurskas. Silloin kun Jumala elää meidän sydämessämme, Hän muuttaa meidät. Meidän näkemyksemme maailmasta ja omasta elämästä muuttuu. Silloin me alamme käsitellä ympäristöä eri tavalla. Profeetta Jesaja kirjoittaa meille Jes. 60: 19:

Ei ole enää aurinko sinun valonasi päivällä, eikä valaise sinua kuun kumotus, vaan Herra on sinun iankaikkinen valkeutesi ja sinun Jumalasi sinun kirkkautesi.

Kaikki, mitä ihmiset näkevät tässä maailmassa, tapahtuu valon kautta. Eli me näemme kun on valoa. Valossa me näemme jokaisen esineen ja toiset ihmiset. Mutta tämä on maailman valo. Jos me katsomme maailmaa tämän maailman valon kautta,

me näemme mitä tapahtuu maailmassa. Mutta Jesaja kirjoittaa aivan toisesta valosta. Valosta, mikä pitää ottaa vastaan. Hän kirjoittaa siitä, että me näemme maailman valkeuden Jumalan valkeuden kautta.

Valitettavasti tänä päivänä monella ihmisellä ei ole Jumalan valoa. Me katsomme maailmaa inhimillisellä, luonnollisella tavalla, koska meidän sydämemme on fyysinen, luonnollinen. Se mitä profeetta Jesaja on kirjoittanut, ja se vanhurskaus, joka oli Aabrahamilla, tuntuu meistä olevan liian kaukana. Koska jokaisella ihmisellä on pimeitä osia elämässään. Ja synti hallitsee ihmiskuntaa. Meille on vaikeaa luovuttaa sydäntämme Jumalan käsiin. Emmekä me halua päästää Jumalaa omaan sydämeemme ja elämäämme. Meidän sydämemme on lihallinen, fyysinen. Silloin on hyvin vaikea antaa sydäntään Jumalalle.

Mitä tarkoittaa antaa sydämensä Jumalalle? Se tarkoittaa, että me kuolemme itsellemme. Se tarkoittaa sitä, että minulla ei ole enää omaa tahtoa eikä omia toiveita. Se tarkoittaa sitä, että en minä enää elä vaan kuolen Jumalan tähden. Mutta syntinen ihminen sanoo aina: En minä halua kuolla. Se pelottaa minua. Mutta miten voit antaa elämäsi Jumalalle, jos et halua kuolla?

Jumala on antanut suuren armon meille jokaiselle. Hän tekee suuria ihmeitä. Hän on antanut elävän Sanan tulla lihaksi tänne maan päälle. Jumalan Sana astuu tänne ihmiskunnan keskelle. Tämä elävä Sana on Jumalan Poika Jeshua. Hän eli vanhurskaasti maan päällä. Hänen sydämessään oli elävä Jumala. Hän kuoli mutta hän ylösnousi. Tämän kautta meille ihmiskunnalle on avautunut tie. Tämä tie vie meidät sinne, että jokainen voi tehdä liiton Jumalan kanssa. Valitettavasti tästä liitosta puhutaan hyvin vähän tänä päivänä.

Joskus me puhumme, että tein sopimuksen Jumalan kanssa. Mutta sopimus on yleensä kaksipuolinen. Mistä pitää olla sopimus Jumalan ja ihmisen välillä? Minkälaisen uuden liiton Jumala tahtoo tehdä itsensä ja ihmiskunnan välillä? Tässä liitossa on kaksi puolta: Ihminen lupaa Jumalalle kuolla itselleen, antaa oman elämänsä ja sydämensä Jumalan käteen. Me kuolemme Jumalalle niin, että meillä ei enää ole omaa tahtoa ja suunnitelmia. Me kuolemme itselle eikä meillä enää ole tahtoa ja riippuvuuksia.

Mutta toiselta puolelta Jumala on luvannut ylösnostaa meidät. Se tarkoittaa, että jos me fyysisesti kuolemme, sen jälkeen Hän antaa meille elämän. Sen tähden ei ole enää kuolemanpelkoa.

On olemassa kaksi ihmistä meissä. Yksi kuolee meissä mutta toinen ylösnousee. Vanha syntinen alkuperä, syntinen sydän, kuolee, ja syntyy uusi sydän, jos me elämme liitossa Jumalan kanssa noudattaen Hänen tahtoaan. Silloin Jumala antaa voimaa ja meidän sydämessämme alkaa kasvaa uusi luomus. Kun Paavali kertoi evankeliumin, hän puhui tästä aiheesta,

1. Kor. 15: 49: Ja niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä tulee olemaan myös taivaallisen kuva.

Joskus suomen- ja venäjänkieliset käännökset ovat erilaisia. Kun venäjänkielessä puhutaan ihmisestä, niin suomenkielisessä puhutaan kuvasta. Paavali kirjoittaa, että meissä tulee olemaan uusi kuva, taivaallinen kuva. Se on liiton päämäärä. Ei riitä, että me vain puhumme ja saarnaamme tästä aiheesta. Monet tulkitsevat tämän aiheen eri tavalla kuin toiset.

Jotkut sanovat, että jos minä uskon, että Jeshua kuoli ja on ylösnoussut – vain uskon, että tämä fakta historiassa on tapahtunut – silloin minä saan pelastuksen. Mutta tämä ei ole liiton tarkoitus.

Paavali kirjoittaa: ” Jos sinä tahdot ylösnousta Kristuksen kanssa, ensin pitää kuolla Kristuksen kanssa. ” Ei pelkästään uskoa siihen, että hän on ylösnoussut, vaan kuolla itse Kristuksen kanssa. Usko siihen, että Kristus on ylösnoussut. Ja usko siihen, että sinulla on voima kuolla ja ylösnousta hänen kanssaan. Ei siis pelkkä usko siihen vaan pitää tehdä jotain: kuolla itselle. Tämä on Uusi liitto.

Se puhuu siitä, että pelastus ei ole pelkkä tapahtuma. Ei niin, että se tapahtuisi yhdessä hetkessä. Se on suuri ja pitkä elämän prosessi. Silloin kun me sanomme, että Hän on meidän Herramme ja alamme luovuttaa itseämme Hänen käteensä, me aina näemme oman elämämme keskellä alueita, jotka kuuluvat edelleen meille itsellemme. Tämä vanha luomus kuolee hitaasti, mutta se aiheuttaa meille ihmisille kipuja.

Joka kerta kun me leikkaamme tätä vanhaa luomusta sisällämme, siellä Taivaassa esipihalla seisoo Jeshua. Ja se pieni osa vanhasta luonnosta ja Jeshuan veri tulee uhrina Jumalan eteen, ja silloin meidän elämässämme tapahtuu puhdistus. Me vapaudumme synneistä.

Silloin astuu enemmän ja yhä enemmän puhtautta meidän elämäämme. Se on hyvä, pitkä prosessi jokaiselle ihmiselle.

Joka kerta, kun tarkastamme itseä, joudumme luopumaan jostakin. Mutta Jumala on kutsunut meitä jokaista tähän tehtävään. Jumalan suunnitelman päämäärä ei ollut vain pelastaa ihmistä. Kuitenkin pelastus on hyvin tärkeä. Pelastus on niin kuin palkinto, jonka Jumala antaa meille jokaiselle. Hyvin tärkeä osa tässä palkinnossa on, miten me suoritamme oman osamme Jumalan edessä. Hyvin tärkeää, että alistamme oman elämämme Jumalan tahdolle.

Minä juutalaisena miehenä en ajattele sitä, pelastanko oman elämäni vai ei. Minä ajattelen sitä, elääkö Jumala minun sydämessäni. Ja mitä ajatuksia sydämesäni on. Jos minun sydämessäni elää Jumala tällä hetkellä, se tarkoittaa, että jos minä kuolen, Jumala on aina kanssani. Jos Jumala on minun aarteeni elämässäni, silloin sydämeni on Jumalan aarteena. Jeshua puhuu tästä aiheesta.

Kun me puhumme armosta ja laista, nämä käsitteet eivät ole ristiriidassa toistensa kanssa, jos Jumala elää meissä, ja laki on Jumalan tahto. Jumala antoi Tooran eikä Saatana. Toora tuli Jumalalta. Ja jos Jumala elää meidän sydämissämme, emme voi rikkoa Tooraa, Jumalan Sanaa, koska itse Jumala ei voi rikkoa Tooraa.

Armon tarkoitus on siinä, että elävä Jumala elää syntisten ihmisten keskellä. Ja kuka sitten noudattaa Tooraa? Vanha syntinen luomus? Syntiselle ihmiselle on hyvin vaikea alistua Jumalan lakiin ja tahtoon. Sanassa sanotaan, että ihminen ei pystynyt noudattamaan lakia, koska synti oli ihmisen sydämessä. Ja synnin palkka on kuolema. Ihminen ei pystynyt noudattamaan Tooraa.

Missä on sitten armo? Armo on siinä, että meidän sydämissämme elää uusi luomus. Ja tämä uusi luomus ei pysty enää rikkomaan Jumalan lakia. Hän ei pysty vastustamaan Jumalan tahtoa. Koska hän on syntynyt Jumalan kautta; Jumalan voiman kautta.

Tämä voima tekee meistä Jumalan lapsia. Tämä olisi mahdotonta, jos ei olisi Jeshuaa. Messias, Kristus ei tullut maailmaan antamaan jotain uutta opetusta. Hän tuli tekemään jotain. Ennen ristiinnaulitsemista Jeshua puhui: ” Minä tulin maailmaan tätä hetkeä varten. ” Jeshua tuli maailmaan kuolemaa ja ylösnousemusta varten. Sen tähden meidän ihmistenkin on käytävä sama, kuoleman ja ylösnousemuksen tie. Että meidän elämässämme ja sydämissämme pystyy elämään elävä Jumala. Tämä on Jumalan tekemä suunnitelma koko maailmalle.

Toora on suuri ihme ja Jumalan tekemä suunnitelma. Tooralla on päämäärä, Messias. Niin Paavali kirjoitti tästä. Lain päämäärä on, että Jumala elää ihmisessä. Sen tähden Jeshua kuoli ja ylösnousi. Vain se uusi luomus, joka syntyy meissä, pystyy olemaan Jumalan kanssa. Ilman sitä on vaikea saavuttaa vanhurskautta elämään. Sen tähden ei ole vanhurskautta ilman Jeshuaa.

Paavali kirjoittaa, että Israelin kansalla on ollut kiivaus Jumalan puoleen. Mutta Israel yritti noudattaa Tooraa lihallisesti eikä pystynyt siihen. Israel pyrki vanhurskauteen, pyrki noudattamaan Tooraa, mutta oli lihallinen. Tooran päämäärä on, että Israel olisi hengellinen eikä lihallinen. Mutta Israel ei pystynyt siihen. Messias ei ollut vielä tullut. Mutta kun Kristus tuli maailmaan, Israel oli sokaistunut. Tämä sokaistuminen oli lihallista.

Kun Jesaja puhui profeetalliset sanat, jotka juuri luimme (Jes. 60: 19) hän puhui nimenomaan Israelin kansasta. Se on lupaus kansalle. Se antaa meille toivoa, että Israel saavuttaa vanhurskauden. Israelin keskelle tulee elämään elävä Jumala. Ja tämän suuren suunnitelman Jumala aloitti siitä, että Hän ensin tuli ja ilmestyi Aabrahamille.

Sen jälkeen Jumala valitsi omaisuuskansakseen Israelin sillä tarkoituksella, että Israel elää Jumalalle. Niin on historia alkanut. Minä haluan uskoa siihen, että tämän

historian loppuvaihe tapahtuu Jumalan taivaallisen suunnitelman mukaisesti. Jumala tulee ja elää Israelin kansan keskellä, Aabrahamin jälkeläisten keskellä. Mutta sitä ennen täytyy tapahtua, että Israel kääntyy Messiaan puoleen. Ei ole muuta vanhurskautta.

Sen tähden me teemme työtä ja sen tähden me rukoilemme Israelin puolesta. Me olemme todistajia maan päällä. Todistajia elävästä Jumalasta. Jeshua puhuu omille opetuslapsilleen: ” Te olette minun todistajani. ” Meidän pitää todistaa hänestä. Mutta mistä meidän pitää todistaa? Todistaa siitä, että jos joku kuolee sisimmässään Jumalan tähden, Jumala ylösnostaa hänet. Tämä meidän tehtävämme on todistaa Israelin kansalle. Eikä ainoastaan Israelille vaan koko maailmalle. Että jokainen, joka näkee meitä uskovia, näkevät meissä uuden luomuksen, jonka Jumala tekee.

Jeshua puhuu: ” Kuka on nähnyt minut, on nähnyt Isän ”. Miksi? Koska Jeshuassa elää elävä Jumala. Se on hyvin korkea hengellinen saavutus. Ja me uskovat voimme jokainen sanoa, että olemme hänen opetuslapsiaan ja hänen todistajiaan. Ja me tahdomme, että Jumala elää meissä. Hyvin vaikea meille varmasti todistaa, että kuka näkee minut, näkee Isän. Että jokainen ihminen, joka kohtaa meitä uskovaisia, näkee meissä – ei lihallista luomusta – vaan näkevät sen Jumalan osan, joka meissä on.

Tämä on suuri tehtävä. Mutta Jumala on määrännyt sen meille tehtäväksi. Ja Hän sanoo, että tämä työ tapahtuu meissä Hänen voimansa kautta. Me olemme Jumalan kantajat. Niin kuin Aabraham näkee Messiaan, jokainen joka kohtaa meidät, näkee esimerkkiä vanhurskaudesta. Se on meidän vanhurskaudemme ja pyhyitemme päämäärä. Jos ihminen pyrkii pyhyyteen ja vanhurskauteen, hän saavuttaa sen. Ja silloin kun maailma näkee meidän pyhyitemme, koko maailma alistuu Jumalan edessä.

Jumalan tarkoitus on, että jokainen saa pelastuksen. Jumala tahtoo, että jokaisessa ihmisessä elää elävä Jumala. Meidät on kutsuttu siihen. Tämä on Jeshuan uskon perustus. Se on vanhurskaus ja pyhyys, mihin Jumala on kutsunut meidät jokaisen. Vanhurskas usko Jeshuaan.

KYSYMYS: Olen nyt adventtiseurakunnassa ja adventistit ovat tunnettuja siitä, että he viettävät sapatia, lepopäivää lauantaina ilmeisesti Raamatun mukaisesti eli perjantai-illasta lauantai-iltaan niin kuin juutalaiset. Sain kuulla pariskunnan laulavan ja kertovan, että he viettävät sapatia. Samoin saan todista itsestäni ja vaimostani, että mekin olemme alkaneet viettää sapatia. Mitä hän sanoisi sapatista verrattuna sunnuntaihin ja sapatin merkityksestä kristityille ja juutalaisille?

VASTAUS: Jumala puhuu meille sanansa kautta. Kuusi päivää tee työtä. Heprean sana melacha, mitä Toorassa on kirjoitettu, tarkoittaa: ” se mitä olen lähettänyt sinut tekemään ”. Esimerkiksi sanasta melachi on lähtenyt toinen sana: enkeli.

Joku on puuseppä. Joku on kokki. Ja kuusi päivää jokainen tekee omaa työtään. Muista, että itse Jumala on lähettänyt meidät tekemään tätä työtä. Ei niin, että me

vain itseämme varten teemme tätä arkityötä. Me olemme rakentamassa maailmaa, jota Jumalakin rakentaa.

Mutta seitsemäs päivä, shabat la Adonaj Elohecha, shabatti, joka on pyhitetty Herralle. Heparan sanan shabat voi kääntää myös ”palata jostakin”. Kuusi päivää teet sitä tehtävää, jonka Herra on lähettänyt sinut tekemään, arkityötä tavallisessa maailmassa. Mutta seitsemäntenä päivänä sinun pitää palata takaisin Jumalan luokse.

Kun me puhumme uudesta luomuksesta, uudesta ihmisestä, se on shabatti-ihminen. Se on niin kuin astuminen sisälle shabattiin. Se tarkoittaa, että yhtenä päivänä meistä tulee uudempi ihminen. Shabattina meillä ei ole omaa työtä eikä ajatuksia – vain Jumala ja minä. Messiaan Kristuksen päivänä, kun hän astuu hallitsemaan ja tulee kuninkaaksi, niin kuin juutalaiset tulkitsevat, silloin koko ihmiskunta viettää yhdessä shabattia. Se, että me tänä päivänä elämme yhtenä päivänä shabattia, on esikuvana tulevasta shabatista. Tämä on niin kuin shabatin merkitys.

KYSYMYS: Vanhurskaus on pitkä tie. Mutta me ihmiset olemme epävanhurskaita ja Jumala pelasta epävanhurskaan ihmisen. Vai täytyykö ihmisen saavuttaa määrätty vanhurskaus?

VASTAUS: Silloin kun me annamme oman elämämme Jumalalle, teemme sopimuksen Hänen kanssaan. Todella: meissä jokaisessa on paljon syntiä. On paljon saastaa meidän sisällämme. Monestakaan synnistä meille ei ole tullut edes mieleen, että se on synti. Jumala hitaasti vaiheittain avaa niitä alueita elämässämme, joita on sanottava synniksi. Ei kaikkea kerralla.

Ennen kuin Jumalan tahto toteutuu, ja kun Jumala avaa henkilökohtaisia, epäpuhtaita alueita meidän elämässämme, me näemme, miten lihallinen ihminen elää ja taistelee meidän kanssamme.

Jos meillä on silloin voima luovuttaa vanhasta, kun Jumala näyttää syntisiä alueitamme, silloin me olemme Jumalan kanssa sopimuksessa. Mutta jos Jumala osoittaa syntisiä alueitamme, emmekä tee parannusta – Jumala näyttää, mutta me kieltäydymme luovuttamasta niitä alueita – jos emme luovu synneistä; silloin voi sanoa, että meillä ei ole lähempää suhdetta Jumalan kanssa, jos me näemme epätotuutta ja katsomme sitä sormien läpi.

Tehtävämme nimenomaan on tehdä parannusta joka kerta, kun Jumala jotakin osoittaa. Otamme pieniä askelia eteenpäin vanhurskaudessa. Jumala antaa voimaa ja osoittaa niitä alueita. Silloin Jumalan kirkkaus ja pyhyys astuu meidän elämäämme. Kuitenkin meillä ihmisillä pitää olla tahto tehdä niitä parannuksia.

Ei kukaan meistä voi tulla pyhäksi heti, kun on antanut elämänsä Jumalalle. Eikä kukaan meistä pysty tulemaan kokonaan pyhäksi. Mutta tehtävämme on ottaa niitä askelia ja pyrkiä vanhurskauteen. Ja kun me menemme aina eteen päin, ja teemme parannuksia, Jumala antaa voimaa ja hyväksyy. Näin minä näen asian.

KYSYMYS: Haluaisin vielä tähdentää, että kysymys on nimenomaan Jumalan työstä meissä.

VASTAUS: Jumala tekee, mutta meillä pitää olla valmius luopua niistä alueista.

KYSYMYS: Miten meidän pakanakristittyjen tulisi suhtautua sellaisiin asioihin kuin esimerkiksi joulu ja sitten juutalaiset juhlat?

VASTAUS: Yleensä juutalaisuudessa puhutaan, että juutalaiset eivät koskaan juhli syntymäpäiviä vaan ainoastaan kuolemaa.

Kaikkein tärkein tapahtuma on silloin, kun Messias kuoli. Meille ei edes sanottu Sanassa, milloin hän on syntynyt. Sana ei voi tarkkaan vahvistaa syntymäaika.

Minulle henkilökohtaisesti joulu on niin kuin jokin kansalaisjuhla. Minä en pysty käsittämään, mikä hengellinen tarkoitus sillä voi olla. Minä en tiedä. Jos joku voi nähdä joulussa jonkun hengellisen tarkoituksen, minä en voi sanoa hänelle mitään.

Mutta raamatulliset juhlat, jotka meille on annettu, ne minä käsitän ja ymmärrän. Pesachin (pääsiäisen) aikana jokainen meistä lähtee Egyptin maasta. Me jätämme sen entisen elämän, missä me olimme orjana. Helluntaina, shavuotin juhvana, me saamme Pyhän Hengen ja meille annetaan liitto. Silloin meillä on tarkistusaika. Voimme tarkistaa, millä tasolla liittomme Jumalan kanssa on. Rosh ha shanah on suuri juhla. Pasuunansoiton juhlan hengellinen tarkoitus on, että kun shofari soi, Jumala kutsuu jokaista ihmistä tarkistamaan itseä. Hän kutsuu ja ikään kuin lähettää sinulle haasteen oikeuteen. Silloin meidän pitää tarkistaa oma elämä Jumalan silmien edessä, tarkistaa, onko meillä maksamattomia laskuja.

Jom Kippurin sovituspäivänä meidän pitää muistaa, että meidät on lunastettu, jos me annamme elämän Jeesukselle. Pasuunansoiton ja sovituspäivän välissä on kymmenen päivää. Sen kymmenen päivää Jumala antaa meille jokaiselle, että me maksamme maksamattomat laskut, teemme parannuksia ja valmistaudumme Kristuksen oikeuteen. Se on niin kuin iso Herran juhlan kokonaisuus.

Sukkotina, lehtimajanjuhvana, me asumme majoissa. Silloin kun Jeesus muuttui Kirkastusvuorella, siellä oli Jumalan läsnäolo. Silloin Pietari ehdotti, että rakennetaan majoja. Silloin tämän lehtimajanjuhlan merkitys meille vahvistuu, kun voimme Jumalan kanssa saada siitä varmuutta. Me elämme Jumalan kanssa majoissa, eikä meillä ole mitään, ja tämä maja on hyvin pieni. Se ei ole talo vaan se on väliaikainen maja.

Pitää muistaa, että me olemme tässä maailmassa väliaikaisesti. Eikä meillä ole mitään kiinnityksiä maailmaan.

Nämä ovat juutalaisten Herran juhlien merkitykset. Joka vuosi uudestaan ja uudestaan käymme läpi niitä juhlia. En voi ymmärtää, miten joulu voi liittyä siihen. Mutta olen tavallinen juutalainen. Ehkä ei voi ymmärtää kaikkea. Jokainen tekee oman valinnan, mitä juhlia hän haluaa viettää.

KYSYMYS: Olen adventtiseurakunnasta, mutta minulle on suuri ongelma keskustella muiden seurakuntien jäsenten kanssa. Ongelma on nimenomaan shabatti. Minulla on kysymys – Suomessa on vaikea puhua shabatista kristittyjen kesellä. Onko sinulla vaikea puhua Kristuksesta Israelissa?

VASTAUS: Hyvä kysymys. Kiitos. Minä ymmärrän sen, että nämä kaksi asiaa ovat hyvin tärkeitä. Juutalaisella kansalla on nyt paatumus Kristusta kohtaan. Vain Jumalan ilmestyksen kautta juutalainen voi ottaa Messiaan vastaan. Aina juutalainen etsii ja hänelle syntyy kysymyksiä, mutta minä luulen, että jokainen Jumalan ilmestyksen saanut juutalainen ottaa Jeesuksen vastaan.

Näen samanlaisen tilanteen kristillisellä seurakunnalla. Kristityillä on niin kuin peite shabattia kohtaan. Ja heidän sydämensä on kovettunut shabatin suhteen. Tosi pelottavaa joskus keskustella kristittyjen kanssa shabatista. Ihan sama on, kun puhuu Kristuksesta juutalaisten kanssa. Ja minä luulen, että tässä on sama paha henki. En pysty vahvistamaan Sanasta tätä, mutta henkilökohtainen kokemus on, että se on joku sama paha henki.

Vain Jumalan ilmestyksellä kristityt pystyvät ottamaan shabatin vastaan. Monen sydän on tänä päivänä koventunut. Ja nämä molemmat asiat ovat riippuvaisia toisistaan. Ja näiden kahden kehitys kulkee niin kuin rinnakkaisesti. Kun seurakunta ottaa shabatin vastaan, silloin voi olla, että juutalaiset ottavat Kristuksen vastaan.

Minulle juutalaisena miehenä on hyvin vaikea kuvitella, että juutalainen mies menee kristilliseen seurakuntaan, missä ei vietetä shabattia. Tämä on minun mielipiteeni.

KYSYMYS: Kysyn vanhurskaasta elämästä, että ilmeisesti kyse on pyhästä työstä meissä. Että miten Pyhä Henki synnyttää uskoa meissä ja myös ohjaa tässä uskon tahdissa. Mitä ajattelette Pyhän Hengen työstä, että hän vaikuttaa meissä vanhurskasta elämää.

VASTAUS: Jeesus puhuu, ettei kukaan voi tulla Isän luokse muutoin kuin hänen kauttaan. Toisaalta Jeshua sanoo, ettei kukaan voi tulla hänen luokseen ellei Isä vedä. Isä vetää ja kutsuu ihmisiä Pyhän Hengen vaikutuksella. Pyhä Henki vaikuttaa meissä ja antaa meille niin kuin askeleet mennä eteen päin. Niin kuin vesi ja aurinko antaa voimaa ja kasvi kasvaa. Samanlainen voima on Pyhällä Hengellä.

Monet Jumalan voimat ovat niin kuin yhdessä toimimassa meissä Jumalan suunnitelman kokonaisuudessa. Pyhä henki kutsuu ihmisen etsimään Jeesuksen. Että Jeesuksen kautta ihminen tulee Isän luokse.